

Заява Центрального Виконавчого Комітету Комуністичної Партії Канади в справі Троцькізму й виключення Мавриса Спектора

Обов'язком Комуністичної Партії є затримати чистоту марксистсько-ленінської науки, як основну засаду проводу робітничої класу до перемоги в боротьбі проти капіталізму. Комуністична Партія мусить провадити безпощадну боротьбу проти всіх форм буржуазної ідеології. Основою для буржуазної й дрібно-буржуазної ідеології є:

1. Підкупство невеликої вищої верстви робітничої класу капіталістичною класою надприбутками, здобутими колоніальним визиском, або здобутими на світовому ринку, завдяки спеціальному технічному поступові в індустрії.
2. Стабілізація капіталістичної економіки і збільшення натиск на робітничу класу буржуазної ідеології через її агентів — соціал-демократів і соціал-імперіалістів.
3. Вступлення в ряди революційних партій в часі революційного ентузіазму дрібно-буржуазних інтелектуалів, які — коли світова революція після періоду атаки на ворогів тимчасово відступила для реорганізації своїх сил, до періоду облого ворога — впади в дрібно-буржуазний песимізм і паніку. Наслідок — з одного боку соціал-реформізм, відкриті репрезентування буржуазної ідеології в рядках робітничої класу; з другого — прихована соціал-демократія, яка прикриває себе лівими революційними фразами. Це знаходить свій вислід в рядках Комуністичної Партії в першій випадку в сгодомому чи невідомому угодському напрямі деяких членів до соціал-реформістів, або в тенденції спротиву проти соціал-реформістів, яка є найголовнішим завданням Комітету нині; в другій випадку, в партіях Комуністичного Інтернаціоналу найдемо індивідуалістів, подібних до Мавриса Спектора, які старалися прикривати есенцію соціал-реформістської ідеології і практичні лівими фразами й нарешті скоїлися до троцькізму. "Лівизна" троцькізму доказала, що вона є хвостом соціал-реформізму, провадчи до цих самих наслідків робітничу класу.

Центральний Виконавчий Комітет признається, що Комуні-

стична Партія Канади наробила правих помилок в тягу останніх двох літ — правих помилок, які в майбутньому треба завзято поборювати й викоринювати. Центральний Виконавчий Комітет уважає великою недотачкою у своїй роботі те, що ці праві помилки давно тому не були викоринені і ідеологічно поборювані.

Але ЦВК, беручи на себе відповідальність за помилки й майбутнє виправлення цих помилок, не уважає ролі Мавриса Спектора, який є чемпіоном помилкової політики в ексекутиві, за випадкову, але як основну свідому незгоду Спектора з лінією Комітету, яка, як це зараз Спектор признає, існує у нього за період останніх п'ять літ. Ці помилки — ключ про скасування сенату і теорія канадської буржуазії, як придрушеної колоніальної буржуазії, яку робітництво повинно плати вперед до більш агресивної діяльності проти британської імперіалізму, і інтерпретація ключа Робітничо-Фармерський Уряд, як домагання парламентної незалежності Канади, спроба наблизитися до націоналістичних дрібно-буржуазних елементів через партійну пресу — ця політика творить лінію, якою йшов Маврис Спектор в Центральному Комітеті Комуністичної Партії Канади протягом останніх двох літ, і лінію, яка найшла свій найбільш опортуністичний вислів на сторінках "Воркера". ЦВК робить цю заяву, як об'єктивний факт, а не з наміром звалити всю відповідальність на плечі Мавриса Спектора. Однак абсолютно необхідним є навести цей факт, щоб зрозуміти остаточну втечу Спектора від правильної світової ленінської політики до софістичного троцькізму. Далі абсолютно необхідним є зазначити, що протягом цілої партійної активності Мавриса Спектора, він грав ролу "інтелектуального революціонера" без контакту з шоденними проблемами партії й без контакту з робітничими масами. Ці факти не можуть бути відокремлені "від п'ятилітнього зарезервованого становища до лінії Комітету" і його остаточного переходу до троцькізму.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ Й ПРАВА ПОЛІТИКИ.

Застереження Мавриса Спектора, як це він признає у своїй заяві, відносяться до "Жовтневої катастрофи" в Німеччині й до ключа більшовізації, прийнятого V. Конгресом Комуністичного Інтернаціоналу. В часі німецької революції в 1923 році Спектор прилучився до правих, опортуністичних помилок Брандлера-Ралка, провідників революції, проти лінії Комітету, який гостро засудив і усунув цей провід. Його друга згода з опортунізмом до якої він тепер

вперше признає, було його зарезервоване становище до більшовізації Комітету й до реорганізації партії на основі фабричних ячейок. Нині, після п'ятилітнього історичного підтвердження, Спектор заявляє, що він не годився й не годиться з сумованням світового положення, зробленого V. Конгресом Комітету.

Спектор пробує оборонити становище ЦВК в питанні троцькізму з 1925 року, яке ЦВК давно вже признає за помилкове. Всі ці опортуністич-

ні хитання, зв'язані з правопо-літикою, якої він притримувався по всіх політичних ліній партії, творять ті задні двері, якими він дезертував з Комуністичного Інтернаціоналу. Його теперішні ліві фрази та революційний смак, його глибоке сприймання й формулювання небезпеки революційних проблем в його заяві до ексекутиви, його легковажне становище перед ексекутивою показує глибину його широти. Його очернення Тельмана, м'ягковане його об'єктивним становищем до брандлерівського опортуністичного крила в ні-

1. НЕПРАВИЛЬНА ЛІНІЯ ТРОЦЬКІЗМУ.

Якщо Спектор дійсно студіював питання троцькізму, як він каже, то він свідомо бреше, коли говорить, що історично троцькізм ліквідовано в 1917 році заявою до російської партії, що Ленін був правильний по всіх принципових питаннях. В 1919 році Троцький перевидав свою "Характеристику перспектив революції", передмовою до "1905 року", в якій він знову підчеркнув всі свої розходження з Леніном в часі, коли Троцький був з меншовиками, поборюючи марксистські принципи більшовиків на всіх ділянках. Рік пізніше він видав свою книжку "Війна й Революція", підчеркуючи свої розходження з Леніном по питаннях "Пораженчества", "Горожанської Війни" і "Перспектив". Тільки в пізньому виданні "Програма Миру" він добровільно зрікся своїх розходжень з Леніном для того, щоб не ослаблювати свого становища в негайній боротьбі, яку в той час провадив в партії проти Леніна.

У своїх "Лекціях Жовтня", передмові до книжки "1917 рік", виданої в 1924 році, він знову повторив в прихованій і покрученій формі свої розходження з Леніном і свої фальшиві й покручені розуміння Жовтневої революції. Ленін ніколи не заперечував і не ослаблював своєї боротьби проти Троцького. Ленін розвинув своє основне марксистське розуміння диктатури пролетаріату й імперіалізму, як останній етап капіталізму й протягом дванадцяти літ застосовував цих марксистських принципів, провадив безпощадну бо-

ротьбу проти троцькізму. Для Мавриса Спектора, оскаржуючи Леніна, що він піддався троцькізму, як це жалюгідно Маврис Спектор зробив, є найвищим шаблем ігноранського філістимізму й дрібнобуржуазного звихнення. Отож можливім стало, що в 1928 році, після того, як російська партія й маси російського робітництва розторощили троцькізм, Маврис Спектор мав слабкість писати ЦВК. К.П.К. до листа Троцького, написаного до Інституту Історії Партії, щоб доказати, що Ленін не мав розходжень з Троцьким. Не тільки в одній, але в багатьох лекціях, не в одній, але в багатьох промовах Троцький заявляв те саме. В цих своїх заявах Троцький бажав показати, що не він зліквідував свої розходження з Леніном, але що Ленін зліквідував свої розходження з Троцьким.

Маврис Спектор, згаючи, що членство Комуністичної Партії Канади не є основною об'язкомлене з фактами ролі Троцького в революції й ролі інших провідників російської партії, використав свою заяву, щоб заграти на сантиментах товаришів, які обожають дуже ширшу роллю Троцького в Жовтневій революції. Спектор, якого поставлено керувати ідеологічною кампанією в партії по питанню троцькізму в 1926—27 р.р., не дровів цієї кампанії саботажував кожну спробу висунути членству Комуністичної Партії Канади це питання. А тому необхідним є тепер, хоч і запізно, розглянути хоч частинно всі ті питання, які давно вивчено в європейських партіях.

ІСТОРІЯ ТРОЦЬКОГО.

Яка була ролля Троцького в революції? Щоб зрозуміти, переглянемо короткі його історію до того часу. Ленін сказав (Збірка творів, том II-ий, частина II-га, сторона 308): "Троцький в 1903 році був меншовиком, виступив з тої партії в 1904 році, вернувся до меншовиків в 1905 році і всюди парадував ультра-революційними фразами. В 1906 році він знову залишив ту пар-

тію; при кінці 1906 року він знову обороняв виборний союз з кадетами і на весні 1907 року він на лондонській конференції заявив, що розходження між ним і Розою Люксембург мають в собі більш індивідуальні відтінки опінії, ніж розходження політичних тенденцій. (Тому то не є припадковістю, що Спектор обороняв Люксембург проти денінізму на мітингу ексекутиви, що на

нему його було виключено. — Замітка). Нині Троцький позичав дещо ідей одної фракції, завтра в другій, а тому уважає себе Чоловіком понад обома фракціями". Далі: "Ніколи по серйозному питанню марксистів Троцький не мав твердого становища, він завжди втискав себе між одні й друге розходження або лінію і завжди перебігав з одного боку на другий. Зараз він є в товаристві "бунду" й "ліквідаторів". Зсування цього розвитку можна коротко висказати так: "Від меншовицтва аксельродівського типу (1903—1905) через "Перманентне" (1905—1907) хитання меншовицтва до повного залишення революції і заміни її меншовицькою вільною коаліцією (1909—1914), до політики хитання (блок з Чхеїдзе і боротьба проти Циммервальдського лівого крила — на Циммервальдській конференції, скликаній для кристалізування розколу II. Інтернаціоналу, в тягу якої Троцький схарактеризував Леніна як "найбільшого ворога робітничої класу") підчас війни (1914—1917) — це є старий шлях троцькізму".

Цим історичним назадицьким шляхом Троцький вернув до Росії в 1917 році. Він не пішов до більшовиків, але до так званих "інтернаціоналістів". Він відтягнув свій ключ "Вся влада революційному робітничому урядові" і прилучився до Ленінського ключа "Вся влада радам", пояснюючи, що обидва ці ключі мають однакове значіння. Іншими словами, Троцький вірив, що ключ відати всю владу урядові 12-ти "революційним" меншовикам означає те саме, що й "Вся влада радам". Він не розумів основної необхідності знищення старого державного апарату і створення нового радянського апарату, але хотів лише поставити "революціонерів" до контролю старого державного апарату. Тільки після повного зречення всіх своїх розходжень з Леніном, Троцький і інші "інтернаціоналісти" були прийняті до партії на її VI. конгресі.

Питання зменшення чи заперечення видатної ролі Троцького в часі революційного періоду. Комітету і російській партії не раз віддавали велике призначення його хоробрій службі й навіть тепер, коли Троцький став проти Комітету і російській партії ніхто не заперечує цих історичних фактів. Але з другого боку ми не повинні падати в помилки Троцького й дивитися тільки на провідників революції, дивитися на Троцького як на великого двигуна революції й забувати, що не була більшовицька партія й російське робітництво, які були справжньою силою революції. А понад все ми не повинні вірити в підступні заяви Троцького, що акту-

ально він почав революцію в Петрограді в вересні і що революція перемогла ще перед Жовтнем (дивись "Троцького книжку "Лекції Жовтня"). Троцького, недавнього соціал-демократа, не призначено до спеціального комітету п'ятих, який керував всім практичним підготовленням перевороту. Той комітет складався: з Свердлова, Сталіна, Держинського, Бубнова, Урицького. Спектор пробує дискредитувати Бухаріна, пригадуючи його боротьбу проти Леніна за Брест-Литовський мир й питання профсоюзів. Він забув згадати, що це Троцький стояв на чолі тої боротьби в обох висшезгаданих питаннях і що це проти Троцького Ленін направив головне вістря боротьби. Чому? Тому, що Бухарін, який завжди був з більшовиками, був винний лише за помилку, за невдачу правильно проаналізувати положення, яке існувало, тоді як коріння Троцького позиції лежали в його

основним ідеологічним розходженням з ленінізмом. Ці ідеологічні розходження висловлювалися в кожній боротьбі з троцькізмом. В часі видання книжки Троцького "Лекції Жовтня", троцькіст Ленінер, маршкі авторитет Троцького за плечима, заявив, що відомі Ленінові "Листи з-за кордону" були попереджені Троцького "Листами з Америки". Троцького листи з Америки були основані на теорії "перманентної революції", яку Ленін поборював через 15 літ. Це є найкращий взірць того, як Троцький старається змішати ленінізм з троцькізмом, і він претендує, що поклав головні основи революційної лінії ще перед Леніном.

(Далі буде.)

Капіталізм робить з часописів капіталістичні підприємства, знаряддя наживи для багатіа і знаряддя одурювання працюючих.

"СВІТЛО"

Під таким наголовком виходить в Нью-Йорку український місячний популярно-науковий і літературний журнал на 64 сторони друку, великого формату.

Дуже цінний матеріал в журналі з політичних, економічних, наукових, технічних і мистецьких областей, а також оповіданих, віршів, списів. Всі статті писані дуже простою, популярною мовою.

КРОМІ ЧИТАБЕЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ в журналі є БАГАТО ІЛЮСТРАЦІЙ: ФОТОГРАФІЙ, РИСУНКІВ, КАРІКАТУР.

Бібліографія і хроніка з культурного життя.

До участі в журналі запрошені визначні українські журналісти, науковці і мистецькі сили як тутешні, так і європейські.

Сміло можна сказати, що це найбільший, найрізноманітніший, найпопулярніший і взагалі найкращий журнал з тих, що виходять або виходили досі в українській мові за межами Радянської України.

МАТИ Й ЧИТАТИ ТОЙ ЖУРНАЛ — то значить бути в курсі всіх важливіх бізнесових, економічних і робітничо-класових справ.

МАТИ Й ЧИТАТИ ТОЙ ЖУРНАЛ — то значить держати такт із сучасною наукою і технікою.

МАТИ Й ЧИТАТИ ТОЙ ЖУРНАЛ — то значить розбиратися по марксистськи у всіх тих культурних питаннях, що їх відносять бізнесу хазяї.

МАТИ Й ЧИТАТИ ТОЙ ЖУРНАЛ — повинно стати невідкладною потребою кожного українського робітника й робітнички.

ПЕРЕДПЛАТА ДУЖЕ ПРИСТУПНА:

\$2.50 на рік, \$1.50 на півроку. Поодинокі числа 25 центів.

Якнайскорше поштарайтесь, щоб ці багаті й підручки душового життя та марксистського знання приходили до Вас регулярно щомісяця. Гроші і замовлення слати на адресу:

THE "LIGHT"
17 EAST 3rd STREET, — NEW YORK, N. Y., U. S. A.

ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО (В СКОРОЧЕННІ "ІНФІНБЮРО")

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ БЮРО В КАНАДІ, ЯКЕ:

ПРАЦЮЄ в повній згоді з українськими робітничо-фермерськими організаціями в Канаді.

УДІЛЯЄ поради і дає моральну допомогу прибувшим до Канади українським іммігрантам.

ДОПОМАГАЄ іммігрантам з Буховини дістатися на лісту горожанства Румунії, щоб не втратити свого майна на підставі недавнього нового закону тої держави.

ПЕРЕСИЛАЄ гроші до всіх частей світа в американських доларах скоро, дешево і безпечно.

ПРОДАЄ шифрарти з краю і до краю на найбільші кораблі океану.

СТАРАЄТЬСЯ о паспортні для подорожуючих в чужих країнах, о афайлітні і спеціальні перміти.

ПОЛОГАДЖУЄ всім імміграційні справи та уділяє поради совісно і вчасно.

ІНФІНБЮРО до тепер містилося в Укр. Роб. Домі, а від 28. жовтня переходить до власного приміщення під такою адресою:

INFORMATION & FINANCIAL BUREAU
560 SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

ДЖИМ ТУЛІ.

ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ. АВТОБІОГРАФІЯ БОСЬЯКА.

Переклав І. Ю. Кулик.

(Продовження.)

Корабель плив поковозом далі, голоси заміркали. Нарешті вони зовсім замерли, лагідно, немов червневий вітрець, що леде колише коношину¹⁾ на далеких ірландських могилах.

Коли зникли вогні корабля, яскравий передній ліхтар Хуткого Вирджінського Лігуна розліявся по рейках. Я збудився від летаргічних мрій. Я знов був іздем до далеких країн, а мій велитенський залізний кінь сопів на шляху.

Я підняв коміра піджака, поквалливо на сунув шапку на голову й під нервозне калатання серця чекав наближення потягу. Я бажав обов'язково досіти Вашингтону, за п'ятьсот миль звідси, на Хуткому Вирджінському Летуні до вечера наступного дня.

Як багато прангне, воно саме по собі було безгауде, але, мабуть, розбавтана товчіа до-

роги, хлюскання вітру, дощ, попіл, перемішаний з димом і газовим чадом тунелів, давали мені відвагу продовжувати гострі іспити інтелекту, що їх я провадив по станціях раніш, коли я вивчився писати, не знаючи найпростіших правил пунктуації. Справді, ця увлаштивлена підчас бродяжництва терпеливість допомагала мені протягом багатьох шістьнадцятигодинних днів праці, коли я товк машинку до писання розхитаними в суглобах руками босьяка й кулачного бойця.

Коли вийшла моя перша книжка, відомий письменник з уважливою вибачливістю сказав, що трудно бувшому босьяку навчитись писати. Я відкинув від себе думку про це з лютюю усмішкою, бо молодий босьяк скорше вчиться позбавлятися жалю до себе самого, ніж інші люди, що гребуть по лагідніших водах життя.

Хуткий Вирджінський Лігун швидко мчав на схід. Я подався до обволоченого димом запломбованого вагону й миттю вже був на ньому. Другий бродяга вїз на нього за мною слідом. Він з'явився з якогось захопону біля шляху. Паротяг завернув, сирена заверещала; дим розтанув. Можна було розглядити під зорями обличчя мого приятеля. Це був Голянець.

— Де ти в чорта був? — спитав я. — Я думав, що ти вже засипався.

— Не з таких я, дідуся. Я наскочив на доріжку щастя. Зустрів п'яного. Пішов до

Срібного Місяця²⁾, випив з ним і добре під'їв. Потім я затіяв його в заулоч, затівав йому по зубках і обчистив його. Хоч він нічого не мав при собі — якхся трицять центів.

— А що це був за тип?

— Якійсь арап, чорніший за вугілля, в парі оверелс, заліпаних вапном.

— Це кумедний світ, Голяндцю. Добрі хлопці завжди дістають по шиї.

— Хай мене проклянуть, коли це не так, — згодився Голянець.

— Цей же-ж таки Негр нагодував і мене та ще й дав мені долара.

— Хай йому пекло! — буркнув Голянець. От так чудасія!

Я подумав про те, як воно поведеться другому жебракові, що розкаже заліпаному вапном чорношкірому зворушлву історію. Може, і так само, як мені, бо жалісливе серце — це сума спадщина, що від неї не обробується людину всі життєві болі.

Весь довгий час, доки потяг перетинав змаргатово-зелене Кентукі, я міркував про Негра, побитого в заулоч за те, що він був добрий до чужинця. А потім я подумав про ті трицять центів, що Голянець вивер і у Негра. Мені загадувався жахливий образ Юду, що протстає своєю рукою за трицятьма срібниками. Але химерно — я не винив Голяндця й не порівню-

вав його з Юдою. Етика бродяжництва брутальна й химерна.

Розділ XVIII.
ВСЕСВІТНИЙ РЕКОРД.

Двацять одну годину ми висіли на Хуткому Вирджінському Літаку, що дряпався на гори Синього Кражу, ревів крізь тунелі, пролітав мимо дрібних сільських станцій. Ми стежили, як сонце підносилося до меридіану, а потім спостерігали, як воно схилилося додолу на захід. Нам хотілось їсти й пити, але хуткі потяги не спіяються для босьяків на обід. Раз ми бажали досіти Вашингтону, то тут була тільки одна альтернатива, а саме — витримати марку й залишатись на потязі. Та й їхати було не легко. Ми укривалися за товарними вагонами або за штабелями шпал по вузлових станціях, у Клифтоні Форджі, Вирджіні, ми залізли під локомотив, щоб укритись від очей кочерага, коли він наповняв казана водою. Ми кидали виклик сполученим силам залізниць Чізапек та Огайо, і витрати можна було тільки через спиритність та невтомність. Пасажири, що чекали потягів по станціях, здивовано витріщували на нас, коли ми летіли, стискаючи залізні драбинки.

(Далі буде.)

¹⁾ Назва трактиру.

¹⁾ Потрібно дівка конюшини виваждатися за національну сьбязку Ірландії.